

Församlingslyktan

Nr 4 - 2021

årgång 63

HOUTSKÄRS KAPELLFÖRSAMLINGS MEDARBETARE
ÖNSKAR DIG EN VÄLSIGNAD ADVENTS- OCH JULETID!
JESUS ÄLSKAR DIG!

Så börjar det nya året gå mot sitt slut. Allt för ofta hör man folk undra vart tiden tagit vägen? Att tiden gått så snabbt, bara runnit iväg. Har du lagt märke till att ju äldre man blir, dess snabbare tycks tiden gå? Som barn gick ju tiden väldigt långsamt. Som vuxen gick tiden betydligt snabbare, och i lite mognare ålder, läggs år till år, snabbare än man räknat med. En gammal man konstaterade en gång, att det är som en källbacke, ju längre ner man kommer, desto fortare går det undan.

Vi lever nu i de tider, när mörkret sveper sig allt tätare om oss. Då kan det vara bra att minnas, att ljuset alltid är starkare än mörkret. Jag tänker ibland på bilden av ett fyrljus, som blinkar vid horisonten, en mörk och stormig höstnatt. Trots det kompakta mörkret, de vredgade vågorna, och den tjutande vinden, så fortsätter fyren trotsigt, med sitt lugna och regelbundna blinkande. Det är nästan som om den ville säga; var lugn, var lugn.

Ibland kan det vara bra att låta det mörka och svåra , bli ett avstamp mot någonting bättre. Ibland kan mörkret, regnet, kylan och vinden, hjälpa oss att få det ombonat, och mysigt inomhus i stället. Vad känns bättre än att sitta vid den öppna spisen, följa de dansande lågorna, höra knäpparna, slå sig ned med en kopp varm choklad, i fotöljen? Allt medan regnet smattrar mot rutorna, och vinden viner kring husknutarna. Kanske tid till att laga de där recepten som aldrig blev av?

Men även fast vi snart går mot vintern, så har alla våra fyra årstider sin egen charm. Det gäller bara att upptäcka den. Här i Norden, så är vi lyckligt lottade med våra fyra årstider. På många håll på vårt jordklot, så kan det halva året vara kvävande varmt, medan under den andra halvan, ett halvljunt grådask, som räcker månad efter månad.

Inte har vi heller några större naturkatastrofer, att behöva vara oroliga över. Jordbävningar, tornados, vulkanutbrott, eller tsunamis hotar inte vår idyll. Vi har egentligen mycket att vara tacksamma över.

Nu när vi går mot den mörkaste tiden på året, så får vi se framåt mot vårt julfirande och våra jultraditioner. Jag tror att vi behöver traditioner.

av t.f. kaplan Peter Blumenthal

Vi behöver dem, som trygga rammar runt det dyrbaraste vi har - livet. Vi bestämmer själva vilket innehåll vi ger vårt liv. Varje dag är ett oskrivet blad, en vit målarduk, fritt att fyllas med innehåll. Fyll det med innehåll och låt traditionerna ge rammar.

Snart får vi gå in i ett nytt år, och lämna det gamla bakom oss. Allting kanske inte blev som vi tänkt oss. Då får vi se framåt och komma ihåg att nåden är ny var morgon.

Jesus sade att Herren har sänt mig att för att predika ett **glädjens budskap** för de ödmjuka. Att ropa ut **frihet** för de fångna, till att predika ett **nådens år från Herren**.

Jag vill avsluta med text ur en känd julpsalm, psalm 26: ”Han som tronar högt i skyn, oåtkomlig för vår syn, blir ett barn i Jungfruns famn, Jesus Kristus är hans namn. Nära kommer livets ord, tar gestalt på denna jord. Mitt ibland oss bor det här, visar oss vad kärlek är. Lyssna värld till ängelns ord: Gud har kommit till vår jord.”

Vi vill å Houtskärs kapellförsamlings och redaktionsmedlemmarnas vägnar önska er alla en fridfull och välsignad advents- och jultid!

FÖRSAMLINGSINFORMATION

Pastorskansliet är normalt öppet onsdagar kl. 10–12 och torsdagar kl. 11–13. I Pargas betjänar pastorskansliet måndag–fredag kl. 9–12.30, tel. 040 312 4410, e-post: vastabolands.forsamling@evl.fi. Diakonimottagningen är öppen enligt överenskommelse. Kyrkan är öppen alla dagar kl. 9–18. Ämbetsbetyg kan beställas dygnet runt via nätet på adressen: <https://blanketter.kyrkan.fi/vastabolands-forsamling/ambetsbevis>

ANSTÄLLDAS KONTAKTUPPGIFTER

T.f. kaplan	Peter Blumenthal	040 312 4452
Kantor	Mikael Granlund	040 312 4444
Församlingsmusiker	Ulla-Majja Söderlund	040 312 4454
Vikarierande diakoniarbetare	Jaana Rosenblad	040 312 4456
T.f. barn- och ungdomsarbetsledare	Joakim Oldmark	040 312 4436
Församlingsmästare	Jami Helmiö	040 312 4458

Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi (ö ska ersättas med o)

PÅ NÄTET HITTAR DU OSS HÄR

<https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskar-kapellforsamling>

Facebook: [@vasfor](https://www.facebook.com/@vasfor)

Instagram: [@vastabolandsforsamling](https://www.instagram.com/@vastabolandsforsamling)

YouTube [Västabolands svenska församling](https://www.youtube.com/Västabolands%20svenska%20församling)

GUDSTJÄNSTER OCH ANDAKTER I KYRKAN

21.11 kl. 11 Högmässa

28.11 kl. 11 Tvåspråkig högmässa på första advent

5.12. kl. 11 Högmässa

6.12 kl. 11 Tvåspråkig gudstjänst på självständighetsdagen samt tvåspråkig andakt vid hjältegraven

19.12 kl. 11 Högmässa

24.12 kl. 15 Julbön

25.12 kl. 7 Julotta

1.1 kl. 11 Nyårsbön

Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

LUCIA

13.12 kl. 18 Lucia-
kröning på Vesterlid

FÖRSAMLINGSNYTT

BIBELSTUDIE- OCH BÖNEGRUPPER I PRÄSTGÅRDEN

18.11 kl. 16 Bibelstudie- och bönegrupp
25.11 kl. 14 Bibelstudie- och bönegrupp på finska
2.12. kl. 16 Bibelstudie- och bönegrupp
9.12 kl. 14 Bibelstudie- och bönegrupp på finska
16.12 kl. 16 Bibelstudie- och bönegrupp

Följ med närmare annonsering i Kyrkpressen, ÅU:s prosteriruta, församlingens hemsida, Houtskär Nytt, Houtskär INFO på Facebook och anslag. Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

EFTISVERKSAMHET PÅ TISDAGAR

Församlingen har startat sin eftisverksamhet i prästgården.

Barnen är välkomna efter att de har slutat skolan. Verksamheten inbegriper två grupper, en för **de yngsta mellan 12:15 till ca 13:30** och en för **de äldre barnen från 14:00 till ca 15:30**. Årskurs tre är välkomna när de slutar men kan behöva leka lite fritt första halvtimmen.

T.f. barn- och ungdomsarbetsledare Joakim Oldmark 040 312 4436

FÖDELSEDAGAR

Församlingen uppvaktar alla församlingsmedlemmar som fyller 75, 80, 85, 90 och efter 90 varje år. Kontakta oss gärna för att komma överens hur vi kan komma ihåg dig.

Alla som vill får sin födelsedag införd i tidningen, oberoende av om man hör till församlingen eller om man fyller jämna eller ojämbna år. Det sker genom att man **meddelar redaktionen om saken eller ringer pastorskansliet** på nummer 040 312 4452. **OBS! Vi kommer inte längre att kontakta och fråga, utan utgår från att man meddelar oss om saken. OBS!**

DÖPTA

1.8 *Ines Evy Kristina Lindholm*
2.10 *Alice Carita Elvira Storkärr*

ADVENTUS DOMINI

Vi sjunger till Adventus Domini, Herrens ankomst

Maria väntade barn. Hon var en märklig kvinna, för hon visste precis hurdant barn hon skulle föda, och vad det skulle bli av honom. Idag får mammorna se på ultraljud om det ska vara pojke eller flicka, desto mera kan inte ens de bästa läkarna säga. Men ängeln hade berättat allt om det blivande barnet åt Maria.

Annars var det en riktigt vanlig graviditet, utom att den höggravida Maria gick och red på åsna från hemstaden Nasaret till Betlehem, för profetian skulle uppfyllas: 'Men från dig, Betlehem i Efrata, så obetydlig bland Judas släkter, skall jag låta en härskare över Israel komma...' (Mika 5:2).

Jag tror att Maria gnolade och sjöng för barnet som växte under hennes hjärta. Mammor gör så. Ibland bubblar det fram melodier av glädje, ibland oro, eller kanske lugnar barnet sig till mammas sång. Marias sång var kanske också blandat med sorg, hon skulle ju få ha sitt barn endast en viss tid, tills han blev ung man.

Snart får också vi börja sjunga väntetidens psalmer, som Voglers Hosianna (Psb 1) och en annan, mycket äldre Hosianna-psalm: Gläd dig du Kristi brud (Psb 2) från 1500-talet. Varje vers av de sju som finns i vår psalmbok slutar med: 'Hosianna, pris och ära! Vår kung är nu nära.'

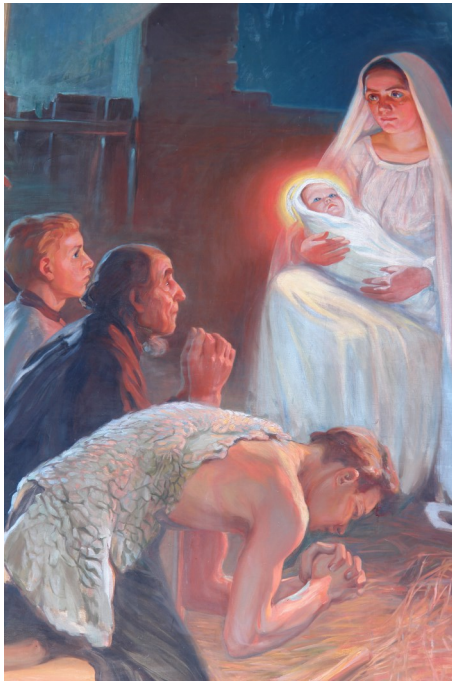
På evl.fi 'Från A till Ö, Kyrklig ordlista' läser vi att ordet Hosianna betyder 'hjälp oss, fräls oss', och är den grekiska formen av ett hebreiskt rop på hjälp till kungen eller till Gud. Hosianna binder ihop första advent med väntetiden före påsken och en speciell dag då Jesus rider till Jerusalem för att uppfylla den uppgiften, som Maria redan visste om när hon var havande.

Psalm 6 har en av de äldsta melodierna på vår psalmbok, ursprungligen från 300-talet, och texten av Haqvin Spegel och Johan Ludvig Runeberg börjar idag:

av församlingsmusiker Ulla-Maija Söderlund

'Gud vår Gud, för världen all högt din nåd förkunnas skall, att du oss en konung gett som vår frälsning har berett.' Åttonde och sista versen lyder: 'Herrens nåd och härlighet prisas må i evighet. Alla skall vår konung se. Amen! Låt, o Gud, det ske!

Kanske bar också Marias sång ett minne om stunden när ängeln tilltalade henne, och hon brast ut: 'Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.' (Lukasevangeliet 1: 38)

Barnet under Marias hjärta kunde inte ses före födelsedagen kom. Vi säger att det var 'Juhla', jul då. Men före julnatten är det ännu väntans och förberedelsen tid.

På julottan får vi kanske sedan sjunga igen den redan från psalm 6 bekanta melodin, men med 300-talstexten av Aurelius Ambrosius: **'Världens Frälsare är här, av en jungfru född han är efter profetians ord, utan like på vår jord.'** Den psalmen, nummer 15, är även första julpsalmen på vår psalmbok.

*Iniö kyrkas altartavla
(Wivi Munsterhjelm 1907)*

*Välsignad väntetid och Kristi födelsefest åt alla stora och små
önskar er församlingsmusiker Uma*

HÄLSNINGAR FRÅN MISSIONSBODEN av Jaana Rosenblad

Adventshälsningar från Missionsboden!

Den gångna säsongen har varit framgångsrik. Boden har varit välbesökt, talkon har hållits regelbundet och våra volontärer har jobbat ivrigt, vilket de ska ha stort tack för! Allt arbete har gett resultat och vi kan med glädje notera att beloppet som Finska Missionssällskapet kommer att få in på sitt konto är 3 371 euro, vilket kommer att förbättra de etiopiska kvinnornas vardag på många sätt. Vi har också skickat i väg 85 st. babykoltar till fattiga områden i Östeuropa.

Vi planerar inför framtiden och hoppas att vi äntligen kan köra i gång all den verksamhet som vi på grund av Covid-19 har varit tvungna att sätta på is. Till dessa planer hör bl.a. att starta Missionsbodens hantverksgrupp och att bjuda in en gäst från Missionssällskapet, som skulle kunna ge oss aktuell information om missionsarbetets insamlingsmål, som gäller oss. Detta hoppas vi kunna genomföra under 2022.

Detta år har vi ännu öppet under vecka 50:

Onsdag 15.12 kl. 10.00 - 13.00

Lördag 18.12 kl. 10.00 - 13.00

Möjligtvis har vi även Missionsbodens hemgjorda juldörrkransar till salu.

**Välkomna
på
uppköp!**

Adventtiterveiset Missionsbodenista!

Kulunut kausi on ollut onnistunut, kauppa käynyt vilkkaana, talkoita on säännöllisesti pidetty, vapaaehtoisemme ovat ahkeroineet, mistä heille suuri kiitos! Tulosta on syntynyt ja saamme iloisin mielin todeta, että summa, jonka Suomen Lähetysseura saa tililleen on 3371 euroa, jolla parannetaan Etiopian naisten arkea monella tavalla. Olemme myös lähettäneet vauvojen käsin kudottuja villaliivejä 85 kpl, jotka menivät Itä-Euroopan köyhille alueille.

Suunnitelmia tulevalle on, toivomme että voimme käynnistää toimintaamme niiden suunnitelmien suhteen, jotka Covid-19 vuoksi on ollut pakko laittaa ”jäähylle”, kuten Missionsbodenin käsityöryhmä ja vierailija Lähetysseurasta, joka voisi antaa meille tilanteen tasolla olevaa informaatiota meitäkin koskevasta lähetyskohteestamme. Nämä ovat asioita, jotka toivomme saada toteuttaa 2022.

Vielä tämän vuoden puolella olemme viikolla 50 avoinna:

Keskiviikkona 15.12. klo 10.00 - 13.00

Luantaina 18.12. klo 10.00 - 13.00

Silloin meillä mahdollisesti on myynnissä jopa Missionsbodenin omaa tuotantoa olevia jouluisia ovikransseja.

Tervetuloa ostoksille!

RIKKINÄINEN VANHA TUOLI JA IHMISEN KYKY UUDISTUA

Minulla on vanha nojatuoli, se oli vanha jo ostettaessa, koska uutta sellaista, joka olisi sopinut ”nojatuolitunteeseeni” en löytänyt. Joskus vanha on uutta. Vanhalla huonekalulla on tarina, siihen on iskostunut elämä, jota siinä tai sillä on eletty. Eletty elämä näkyy, se saa ja sen tuleekin näkyä, elämä saa näkyä. Olen käynyt taas kerran läpi huusholliani, pessayt pyykkiä niin että jos olisi mahdollista pesukoneeni hikoaisi. Kun pakkasin laatikollisen villasukkiani, minua huvitti ne monet parsitut kantapäät, joita sukissani näin. Korjaan usein vaatteitani, se on

itseasiassa aika hauskaa puuhaa. Pidän tavaroista ja asioista, jotka eivät ole kertakäyttöisiä. Tavaroita on hyvä muutenkin muistaa hoitaa, näin säästymme hävikiltä. Ystävät ovat elämän suola ja ystävällisyys arjen voiteluöljy, arki sujuu paljon mukavammin sen saatellessa päivän toimia ja tehtäviä.

Ihmisen kohtaaminen arjessa voi olla ”korjaavaa,” iloinen huomienen toivotus voi ihan oikeasti pelastaa päivän. Rutiineista poikkeaminen, vaikka lyhyenkin hetken ajan voi tuoda virkistykseen, ei tarvita suuria eleitä tai muutoksia jonkin uuden alkuun, vain vinkki voi riittää. On sunnuntai ja istun tässä vanhassa kuluneessa nojatuolissani poikittain, siis aivan kuin sylissä istuisin, se tuntuu mukavalta ja niin luonnolliselta. Elämän ohi ei saisi kulkea, ajatus, joka muistutti minua jälleen kerran hetken ja havainnon teon lahjasta. Olin eräänä kauniina syysaamuna, koirieni kanssa aamulenkillä, vähän silmissäni vielä unen utua meinasin ”suorittaa” erään kauniin tienpätkän, jonka iso ja kaunis vaahtera oli kullankeltaisilla lehdillään kuin pedannut meidän kulkea. Pysähdyin, katselin kaunista pientä punamullattua rakennusta, maanmuotoa, värejä ja tunsin raikkaan syysaamun kosketuksen kasvoillani. Ihminen on hetken lapsi, sen tietää mutta silti se yllättää, vaatii jatkuvaa harjoitusta, elämän näkeminen ja tämä ihmisenä oleminen, huomaan.

Jaana Rosenblad

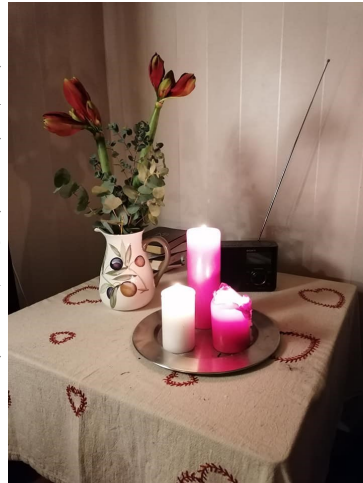

Syksy on juuri sillään vaihtumassa talveksi, muutamat kuurat on jo nähty, ja koettu ensimmäinen voimia vaatinut auton ikkunoiden puhdistus aamuvarhaisella. Niin monesti nähty mutta silti se aina vaatii totuttelua, talventulo. Juuri sillään alkaa marraskuu, on niin pimeää, että voisi laittaa ulkovalot, mutta koska kohta muutan, en niitä vielä

laita, sinne uuteen sitten. Vielä kuukausi niin alkaa eräs ihanimmista ajankohdista vuoden kulussa, adventtiaika sille ei vedä vertoja mikään, reseptit kaivetaan esiin, suunnitellaan ja koristellaan kotia, suurta tapahtumaa varten. Sytytetään adventti kynttiläjalkaan laitettu ensimmäinen kynttilä ja illan tummetessa juodaan sen valossa mukillinen lämmintä glögiä. Hiljaisuus, lämpö ja laskeutuminen kodin rauhaan, siinä on jotain pyhää, on valtava lahja saada elää rauhassa. Joulukuun lahjojen vastaanottamisen ja antamisen aikaa, monet valmistautuvat jo hyvissä ajoin tehden omin käsin lahjoja, toiset luottavat kauppojen tarjontaan.

Antaminen on mieluista ja sen tekee sydämestään, vastaanottaminen ei aina ole yhtä mutkatonta, varsinkin jos saa legorobotin sijaan villasukat. On kuitenkin lahja, josta kaikki aikoinaan lähti ja jonka vielä yhä, sukupolvesta toiseen saamme vastaanottaa ja johon koko adventin aika meitä valmistaa. Betlehemissä syntyi vapahtaja ja sen vuoksi meillä on joka päivä mahdollisuus ottaa vastaan lahja pysähtyä, kuunnella ja hidastaa askelta.

*Siunattua alkavaa adventin aikaa
toivottaa Jaana*

VI SOM BODDE PÅ NÄSBYHOLMARNNA

Jag är uppvuxen på Näsbyholmarna. Houtskärsborna vet väl inte var vi finns, men när man åker in till Åbo från Näsby, så går farleden på norra sidan om Horsholm. Vi var fem familjer på holmarna när jag var barn och jag var enda barnet. Det var två familjer på Långholm, en familj på Ängholm, en familj på Hjälholm och så var vi två familjer på Horsholm. Vi bodde på södra sidan. Grannen var inflyttad från Rimito.

Barndomshemmet på Horsholm

Min farfar från Korpo seglade skutor och levererade till Åbo - kullersten till gatorna, ved till boende och säkert också strömming. Han hade köpt mark på Horsholm från Mickels hemman i Näsby. Köpebrevet undertecknades 1896. Tyvärr fick jag aldrig träffa farfar, han dog en vecka innan jag föddes. Farfar Anton och farmor Alma fick nio barn, åtta flickor och en pojke, som var min pappa. Han omkom i krigsslutet då jag var 2 ½ år.

Gemenskapen mellan holmborna var intensiv. Det fanns många änkor, men talkosystemet fungerade på den tiden. Mitt umgänge var med äldre personer, så därför hände det lite över det vanliga ibland. Då tänker jag på jularna och julkalasen. Jag trodde det var ett senare

Farfar Anton och farmor Alma med de äldsta döttrarna Ingrid, Naimi och Jenny

av Ethel Mattsson

påfund, men jag har hört berättats att farfar rodde så isflaken yrde, julkalasen fick man inte missa.

Vår granne på Horsholm hade byggt en rejäl bastu så han startade med sitt kalas innan jul. Alla var inbjudna på bastu. Han eldade hela dagen och bar in vatten i stora grytan. Den som ville ha varmast fick gå in först och efteråt var det kaffe med dopp. Skämten haglade när man kom in från bastun: ”Hur många underskjortor hittade du när du var färdigtvättad?” Glädjen var stor att bli ren till jul. Annars var det zinkbaljan på köksgolvet emellanåt. Jag var 12 år när jag kom i kontakt med en dusch för första gången.

Julafton var man hemma och juldagen likaså, då fick man inte gå till byss. Men annandagjul var det fritt fram till trettondag. Oftast gjordes det upp vid bastubadet vilka dagar vi skulle gå till varandra.

Julkalasen var efterlängtade, särskilt för mig. Alla mina syskon var 10 år eller äldre så det var sällan de var hemma, det var bara mamma Hildur och jag. Korna mådde bra i båsen och människorna träffades och trivdes med kaffe, längder och kakor. Min mamma trätade på mig och sa att kakor det är något annat, det heter småbröd.

Kakor eller småbröd - oj, oj, så jag ställde till det! Ja, jag var ensam och hade tråkigt, så jag gick ofta till grannen. De hade en hund som jämt var ute, den var fastsatt i en lina och sprang fram och tillbaka och skällde. Jag var livrädd för hunden. Till slut lärde de sig att när hunden skällde och ingen kom, så var det Etel som stod och väntade tåligt att de skulle komma ut och ta in hunden. Den dagen slumpade det sig att grannfrun bakade och jag frågade om jag fick baka småbröd. Vad det skulle vara i visste jag inte så noga, men hon fick ihop en kakdeg. Har du kakaopulver, frågade jag. Det hade hon. Jag fick fria händer, och det blev schackrutor. Hon var så stolt att kunna plocka fram småbröd vid bastukaffet.

Mamma Hildur och lilla Etel

VI SOM BODDE PÅ NÄSBYHOLMARNÄ av Ethel Mattsson

Men det råkade sig att jag slank in till faster Naimi på Hjälholm - tänk hon råkade också baka! Även jag fick baka. Hon tyckte också att det var roligt att ha småbröd att bjuda på vid kalaset. Så på kalas nummer två kom det också fram schackrutor. Då kom det lite surt från grannfrun: ”Har Etel varit här också?” Samma upprepades på några kalas till.

Ja, minnen finns det gott om. Jag föddes den där stränga krigsvintern, då det var bitande kallt och mycket snö. Det minns jag inte, men min äldsta bror råkade vara hemma. Så det har jag minsann fått höra hur han fick lida. Han var tvungen att skida till Stor Pensar och ringa efter barnmorskan från Näsby. Det var så mycket snö på isarna att det gick ända upp till hästmagen. De var tvungna att ta vägen över Saverkeit, där vägarna var plogade. Det tog tid för barnmorskan, men inte för mamma. Jag var det sjätte barnet. Enligt min bror så satt jag i hans knä när barnmorskan kom. På den tiden kunde barnen få lite kaffe uppblandat med mjölk och en skorpa uppblött i det. Tro't den som vill, men han älskade att berätta hur det var när jag kom till världen.

Vad jag däremot minns - jag var 3-4 år och fick jag åka häst och släde till julottan. Grannen hade häst och jag fick krypa ner i en skinnfäll. Det var en upplevelse, så mycket nytt att titta på. Många hade glasögon, det hade jag inte sett, stora sjalar på huvudet. Att lyssna på sången var fint, men det blev ganska snart långtråkigt. Prosten pratade och pratade och ibland vände han på något i predikstolen, det var ett timglas. Hur länge det räckte för sanden att rinna igenom vet jag inte. Men mina små öron uppfattade av de äldre, att prosten alltid pratade i en timme. Jag kunde glida ner från bänken. Det fanns en liten bänk man hade fötterna på. Då såg man att på baksidan av bänken fanns ett litet hål. Där kunde man kika på tanternas skor. De gick högt upp på benen och de var snörda. Sådana hade vi inte på holmarna, vi gick väl mest i pjäxor och stövlar. Jag gled ner många gånger från bänken, min stackars mamma var väl inte så glad.

Häst och släde fick jag nog aldrig uppleva igen. Ibland var det i motorbåt, ibland var det sparkstötting. Något som mamma var noga med, var att fotogenlampan stod på diskbänken och lyste på julnatten när de boende från Östra Saverkeit, Topsala samt Stor Pensar åkte till julottan.

Nu är det bara sommarstugor på holmarna, gamla som nya. Men de gamla bebos av barn och barnbarn till ursprungsbefolkningen.

God Jul önskar Ethel Mattsson, född Rosenberg, Sverige

JULKLAPPAR ÅT OKÄNDA SJÖFARARE

Det har redan under 146 år förmedlats julklappar åt ”okända sjöfarare” via sjömanskyrkan.

Denna julklappstradition lever fortfarande stark.

I stället för paket kan man ge en 20 euro penningdonation. Penninggåvan kan skickas till sjömanskyrkans konto: FI 91 1745 3000 0222 79 NDEAFIHH. Skriv referensnummer 3052 eller i meddelandefältet: ”Julklapp åt sjöfarare”.

Ett varmt tack till er alla sjöfarares vänner!

Tillstånd för penninginsamling (www.merimieskirkko.fi/keraysluvat)

I Finland (Åland borträknad): RA/2020/911. Polisstyrelsen 30.7.2020. Gäller tills vidare. På Åland: ÅLR 2020/6424. Ålands lanskapsregering 25.8.2020. Gäller för tiden 1.1.–31.12.2021. Insamlingsområde hela Finland. Samlingsintäkterna används till Sjömanskyrkans verksamhet.

KYRKANS SAMTALSTJÄNST

Kyrkans samtalsjänst är till för dig som behöver ett lyssnande öra, någon att tala med. De jourhavande har tystnadsplikt.
Våga ta kontakt!

Telefonjouren är öppen varje dag kl. 20–23
på telefonnummer **0400 22 11 90**.
Samtalsavgiften är vanlig lokal- eller mobilsamtalsavgift.
Mera information på www.samtalstjanst.fi

Församlingslyktan

21760 Houtskär

JULBÖN (hämtad ur Evangelieboken s. 49)

Gud, du är vår Far.

Vi stannar upp i stillhet inför ditt ansikte. Vi gläds över julens under:
det nyfödda barnet som fick namnet Jesus. Nu firar vi kärlekens högtid.

Hjälp oss att se längre än till vår närmaste krets och fråga:
vem är ensam och förtvivlad, vem är glömd, vem behöver oss? Låt inte
kärleken bli ett tomt ord på våra läppar. Ge oss kraft att handla, Herre,
så att vi i våra liv avspeglar din omsorg om oss.

Genom Jesus Kristus. Amen

FÖRSAMLINGSLYKTAN

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär kapellförsamling och utkommer med fyra nummer per år. Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 15 euro vilket inkluderar moms. Material till nästa nummer inlämnas senast 7.3.2022 kl. 12.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

t.f. kaplan Peter Blumenthal, tel. 040 312 4452, peter.blumenthal@evl.fi

Biträdande redaktör: Jussi Meriluoto **Pärmbild:** Jami Helmiö

Redaktionsmedlemmar:

Annika Brunnsberg, Henrika Lindqvist, Ulla Mattsson-Wiklén och Jaana Rosenblad

Prenumerationer och adressförändringar:

040 312 4452 / houtskar.forsamling@evl.fi

Kontonummer och referens för prenumerationer:

FI64 4055 0011 9174 04 Referens: 313 0003

Kontonummer och referens för donationer till stöd av Församlingslyktan:

FI64 4055 0011 9174 04 Referens: 1536 70002

Tryck: Aboprint Oy Ab, Pargas, upplaga 380 exemplar

OBS!
MEDDELA OM
PRENUMERATIONEN
EFTER INBETALNINGEN